

Крупський Юрій Зиновійович

Доктор геологічних наук, академік УНГА, фахівець у сфері геологічної будови та нафтогазоносності Західного регіону України

Народився 1 червня 1941 р. у с. Вовче Турківського району Львівської області. У 1962 р. закінчив нафтовий факультет ЛПІ (спеціальність «Геологія і розвідка нафтових та газових родовищ») та почав працювати у Пасічнлянській конторі буріння тресту «Прикарпатбурнафта». Тут Юрій Крупський пройшов шлях оператора, геолога, старшого геолога.

З 1975 до 1981 р. був старшим науковим співробітником ІФНГ, впродовж 1981–1986 рр. — головним геологом Калуської нафтогазорозвідувальної експедиції глибокого буріння об'єднання «Західукргеологія»

З 1986 до 2003 р. Юрій Зиновійович обіймав посаду головного геолога, а протягом 2003–2005 рр. — консультанта ДП «Західукргеологія» НАК «Надра України», з 2005 р. — головного наукового співробітника ДП НДІ «Науканафтогаз» НАК «Нафтогаз України». Упродовж 2001–2011 рр. він за сумісництвом працював професором геологічного факультету ЛНУ ім. І. Франка.

З 1973 р. — кандидат геолого-мінералогічних наук, з 2000 р. — доктор геологічних наук.

Вчений досліджує геологічну будову Західного нафтогазоносного регіону України (з урахуванням геологічної будови прилеглих однойменних регіонів Польщі, Словаччини, Угорщини, Румунії), розробляє теорію літосферних плит для пояснення геодинамічного розвитку і тектонічної будови Західного та Південного НГР України, займається дослідженням і обґрунтуванням перспектив нафтогазоносності Західного НГР. Він також працює над створенням подальших напрямів ГРР на нафту і газ у Західному НГР, вивчає особливості застосування приповерхневих геохімічних зйомок та геохімію вуглеводнів і їх перетворюваності.

Юрій Крупський брав участь у відкритті та розвідці близько 30 родовищ нафти і газу у Західному НГР та чотирьох покладів газоконденсату на глибинах більше 3000 м у районі Уренгою (Росія). Реалізував низку розроблених ним рекомендацій з проведення ГРР, із технології буріння та випробування свердловин.

Протягом 1986–1990 рр. долучався до роботи експертів країн-учасниць РЕВ із геологорозвідувальних робіт на нафту і газ. Він — учасник міжнародних конференцій та бізнес-нарад (США, Великобританія, Японія, Канада, Польща, Австрія, Сербія).

Ю. З. Крупський — дійсний член Наукового товариства імені Т. Шевченка, член вченої ради і спеціалізованої вченої ради ІГ і ГГК НАН України, секції вченої ради ДП «Науканафтогаз», редколегій фахових журналів, експерт ДКЗ. Був експертом ВАК України.

Є автором 170 друкованих праць, зокрема навчального посібника «Геологія та екологія видобутку нафти і газу», співавтором семи монографій. Нагороджений медалями ім. В. І. Лучицького, «Ветеран праці», «Відмінник розвідки надр», Почесною грамотою і медаллю Кабінету Міністрів України. Йому присвоєно звання «Почесний розвідник надр».

Кручкевич Ярослав Михайлович

Інженер-механік, фахівець у сфері транспортування газу

Народився 29 березня 1938 р. у с. Руда Сілецька Кам'яно-Бузького району Львівської області.

У 1959 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум за спеціальністю «Нафтове обладнання», а в 1974 р. — заочне відділення механічного факультету Івано-Франківського інституту нафти і газу.

Після завершення навчання у технікумі працював механіком Калуського, пізніше Пасічнлянського газового промислу, з 1964 р. — головним механіком Надвірнянського ГПУ, а з 1970 р. після реорганізації і створення Івано-Франківського УВТГ — головним механіком цього підприємства. У 1976 р. Я. М. Кручкевича призначили на посаду начальника відділу компресорних станцій, а в 1988 р. — заступника начальника УМГ «Прикарпат-трансгаз».

Він брав безпосередню участь в освоєнні першого на Прикарпатті Битківського ГКР, зокрема у проектуванні і виготовленні циклонних сепараторів та іншого устаткування, яке стало основою

пункту очищення та вимірювання газу, запровадженні низькотемпературної сепарації для підготовки газу, створенні системи регулювання тиску газу на родовищі, використанні метанолу для попередження утворення газогідратів тощо. Згодом ці інноваційні технічні рішення були використані під час будівництва пункту очищення і вимірювання газу на Бабченківському ГКР. Завдяки цим розробкам було забезпечено надійне постачання газу містам Чернівці та Івано-Франківськ, а також його подавання на експорт до Чехословаччини.

Ярослав Михайлович був головою робочих комісій з організації пусконаладжувальних робіт і приймання в експлуатацію багатьох компресорних станцій, які будувалися на газопроводах «Союз», Уренгой–Помари–Ужгород, «Прогрес» та інших об'єктів транспортування газу.

У 1993 р. Ярослава Кручкевича призначили на посаду начальника новоствореного Одеського ЛВУМГ. Під його керівництвом на території області збудовано та введено в експлуатацію 13 газорозподільних станцій (серед яких Котовськ, Балта, Теплодар, Новоградівка, Вікторівка), газовимірювальні станції Орлівка на кордоні з Румунією та Гребеники, налагоджено роботу дільниці з ремонту магістральних газопроводів при компресорній станції Березівка, реконструйовано ГРС Одеського припортового заводу, Іллічівська, Ізмаїла та ін. Він брав участь у будівництві лупінгів на газопроводі Ананіїв–Тирасполь–Ізмаїл і Тарутинської компресорної станції на цьому газопроводі.

З 2002 р. Ярослав Михайлович перебуває на пенсії.

За вагомі досягнення у професійній діяльності він нагороджений орденами «Знак Пошани», «За заслуги» III ст, медаллю «Ветеран праці», знаком РАТ «Газпром», відзнакою «Ветеран праці газової промисловості».